

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ว่าด้วย การลงโทษทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่ออนุวัติตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ข้อ ๖ และ ข้อ ๗ และข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การลงโทษทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การลงโทษทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนพิจารณา เพื่อการลงโทษทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายอาญา และมีอำนาจตามความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ผู้ถูกสั่งลงโทษ” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยในสังกัดของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้ถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัย

“ผู้ถูกสั่งพักราชการ” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยในสังกัดของมหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ถูกสั่งพักราชการ

“ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยในสังกัด ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาดำเนินการทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดค่าจ้าง ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษด้วยก็ได้ ตามกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากมีเหตุอันควรลดโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

(๒) กรณีลงโทษตัดค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษตัดค่าจ้างได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) กรณีลงโทษลดค่าจ้าง ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษลดค่าจ้างครั้งหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละสาม

ข้อ ๗ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก

ข้อ ๘ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก แล้วแต่กรณี

(๑) แก้ไขผลการเรียน หรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๒) มีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ

(๓) แอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตน

(๔) กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา และข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๙ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดล่วงละเมิดทางเพศกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน ให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประพฤติชั่วหรือกระทำอนาจารกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน ให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก เว้นแต่ในกรณีไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะส่งลงโทษต่ำกว่าปลดออกหรือไล่ออกก็ได้

ข้อ ๑๐ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย หรือสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งลงโทษมิได้ดำเนินการทางวินัยหรือมิได้สั่งให้ออกจากราชการโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องและเหมาะสมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีอธิการบดีกระทำความผิดวินัย ให้นายกสภามหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ส่งลงโทษอธิการบดี ดังนี้

(๑) กรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้างครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าและเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดค่าจ้างครั้งหนึ่งได้ไม่เกินร้อยละสาม

(๒) กรณีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

ข้อ ๑๒ ให้ผู้บังคับบัญชาส่งลงโทษพนักงานมหาวิทยาลัยผู้กระทำความผิดวินัยตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด การส่งลงโทษให้กระทำเป็นคำสั่ง ในคำสั่งให้ระบุว่าผู้ถูกส่งลงโทษกระทำความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณในสถาบันอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยในเรื่องใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษและการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งลงโทษพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่ และมีหนังสือแจ้งพร้อมกับสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้นั้น ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งลงโทษแล้ว

ข้อ ๑๓ การส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง หรือลดค่าจ้าง ตามข้อ ๖ มิให้ส่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การส่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ หรือตัวอย่างที่ ๓ แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๔ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออก ตามข้อ ๙ และ ข้อ ๑๐ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใดให้น่า ข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดค่าจ้าง ตัดค่าจ้าง หรือภาคทัณฑ์ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกส่งลงโทษได้รับไปแล้ว

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๔ แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ การเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามข้อ ๑๔ เป็นลดค่าจ้าง ตัดค่าจ้าง หรือภาคทัณฑ์ จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใดมิให้สั่งลงโทษย้อนหลัง

ข้อ ๑๗ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญ แสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง ข้อความเดิมตามที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๑๘ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวน ไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ และเห็นควรสั่งให้ออกจากราชการ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา ในกรณีนี้ หากสภามหาวิทยาลัย มีมติว่าถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่มหาวิทยาลัย ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้นั้นออกจากราชการ

ในกรณีที่อธิการบดีถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณารายงานการสอบสวน และให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้สั่งให้ออกจากราชการ โดยให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณี ที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ถนอม อินทรกำเนิด

(นายถนอม อินทรกำเนิด)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

หมายเหตุ :- เหตุผลในการออกข้อบังคับฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย การลงโทษทางวินัยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อให้เหมาะสมเกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการยิ่งขึ้น ประกอบกับความในมาตรา ๑๘ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจในการออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลได้ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

